

dertil bemærke, at der her er et Stykke, som ligger udenfor vort Territorium, det er et Stykke, hvor vi arbejde sammen med Tyskland eller rettere sagt med den mecklenborgske Regering, og hvor vi derfor aftale vore Takster med den. Vi holde den samme Takst. Da vi sidste Gang forandrede Jernbanetakstloven, kunde dette ikke straks indarbejdes i Samregningsforholdet med de tyske Jernbaner; der er gjort Skridt dertil, og Resultatet vil snart foreligge.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) sagde, at jeg saa stærkt havde fremhævet denne Bros Betydning for den udenlandske Trafik. Det er nu alligevel at stikke mig det lidt under Støvlesaalene. Jeg har netop hele Tiden fremhævet, at det er Forbindelsen mellem Landsdelene, det gælder, at det er for Postens Skyld; men saa er det ganske vist endelig ogsaa af Hensyn til Turisttrafikken og Udlandet. Angaaende de Tal, det ærede Medlem for Horsens Landkreds i Gaar gav os om Trafikken i November, December og Januar paa Routen Gedser—Warnemünde, skal jeg bemærke, at Trafikken paa Statsbanerne til Udlandet har jo under den nuværende Depression i det hele været stagnerende. Hvad særlig Gedser—Warnemünde-Routen angaar, have vi der strøget Luksustoget, som for Resten ikke kostede os en Øre, thi det var det internationale Sovewaggonsselskab, der betalte den Luksus. Det gaar for øvrigt i Svingninger; der har i de Maaneder været nogen Tilbagegang, som imidlertid ikke vil vise sig i Aarskurven.

Jeg kunde ønske at fremhæve nogle Udtalelser, der i Formiddags faldt fra det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), som jeg gerne vil give min udelte Tilslutning; det var den almindelige Udtalelse om Statens, det offentlige Pligt til at lægge sine Arbejder saaledes, at de faldt i de daarlige Tider, dels af den rent direkte finansielle Grund, at saa faa vi det billigere — det er en af Grundene, hvorfor dette Forslag er, om jeg saa maa sige, saa godt finansielt underbygget —, og dels af den anden gode Grund, at man skal virke udjævnende. Hvis Staten styrter ind som Køber af Materialier og Arbejde i Opgangsperioder, stiger Prisen; det fremmer, det driver videre. Hvis Staten derimod springer ind i nedadgaende Tider, dæmmes der op for den Nedgang, der dog rammer os alle føleligt.

Saa skulde jeg endnu tillade mig at fremhæve, og det særlig i Anledning af

Beklagelserne over, at dette Forslag er kommet saa sent, at det kunde, som jeg har haft Lejlighed til at fremhæve baade ved Finanslovens anden Behandling og her i Dag, ikke være kommet tidligere. Det har ikke været muligt at udarbejde det hurtigere; Undersøgelserne kunde ikke fuldføres hurtigere. Man er jo ikke Herre over Vejr og Vind, saa hverken jeg eller de foregaaende Trafikministre kan gøres personlig ansvarlige derfor. Naar jeg alligevel til Trods for, at det er saa sent, har ment at maatte komme med dette Forslag, er det, fordi vi gerne skulde udnytte Depressionen, om jeg saa maa sige. Ved dette Anlæg regne vi for de ca. 9,000 Tons Staal, vi skulle bruge, med en Pris af 263 Kr. pr. Ton. Vi have aldrig været saa langt nede, det er betydelig under den Pris, vi pleje at betale. Blot 50 Kr.s Stigning pr. Ton, hvad der ikke vil være nogen overraskende stor Stigning, betyder for dette Broanlæg henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Skulde denne Sag skydes et Aar ud, vil det alene paa Jernet komme til at veje tungt; paa lignende Maade stiller det sig med de fleste andre Udgifter, der ere forbundne hermed, maaske alene med Undtagelse af Arbejdslønnen.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvig Reventlow: Naar jeg tillod mig at nævne dette, at det forekom mig, at Lovforslaget burde være fremkommet tidligere, end det er, saa gjorde jeg det i Erindring om den Lov, der blev vedtagen i Fjor, hvori der udtrykkeligt stod, at der skulde forelægges Lovforslag om denne Sag i Begyndelsen af denne Samling. Jeg tvivler slet ikke om, at den højtærede Minister har Ret i, at det ikke har været muligt at fremme Arbejdet saa stærkt, at Lovforslaget kunde blive forelagt i Begyndelsen af Samlingen; men jeg mener, at naar dette ikke var muligt, maatte det have været Regeringens Pligt at underrette Rigsdagen om, at Regeringen ikke saa sig i Stand til at overholde den Lov, som var vedtagen. Det maatte være Regeringens Pligt enten ved en Henvendelse til Finansudvalget eller paa anden Maade at faa Dispensation fra den Pligt, der paalaa den.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.